

F. t. L. om Ændr. i de for Statsanstalten f. Livsforsikr. gæld. Bestemm. om Tariffer m. m.

inden 1. Januar 1926, vil dette ikke kunne naas for de sjældnere forekommende og mere indviklede Forsikringsformer. Paragraffens første Stykke er derfor formuleret saaledes, at Overgangen til det nye Grundlag kan finde Sted, efterhaanden som Udarbejdelsen af det nye Tarifmateriale kan fuldføres.

Som Grundlag for de nye Tariffer har man foreslaaet en Rentefod af 4 pCt. helaarlig, hvilket paa en Ubetydelighed nær er den samme Rentefod som den, der hidtil er bleven anvendt ved disse Forsikringer, nemlig 2 pCt. halvaarlig eller 4,04 pCt. helaarlig. De foreslaaede Dødelighedstavler har under Navn af Overlevelsarentetavlerne 1910 af Statsanstalten været anvendt ved de senere Statusopgørelser og af flere private Livsforsikringsselskaber ved Tarifberegninger. Forinden man har foreslaaet Overlevelsarentetavlen 1910, Mænd, som Dødelighedstavle for Livsforsikringer, har man anstillet indgaaende Undersøgelser over Dødeligheden i Aarene 1890—1920 saavel for livsvarige Livsforsikringer som for Livsforsikringer med Udbetaling, og det har herved vist sig, at man ikke ved en Udjævning af disse Erfaringer kommer til en Tavle, der maa anses for mere egnet til Beregning af Livsforsikringer end Overlevelsarentetavlen 1910, Mænd.

Tavlen er foreslaaet anvendt ogsaa for Karensforsikringer, naar Præmien skal erlægges for længere Tidsrum end en Uge ad Gangen, idet man ikke paa Grundlag af Anstaltens Erfaringer har kunnet konstatere en saadan Forskel mellem Dødeligheden ved saadanne Karensforsikringer og ved Forsikringer efter Lægeundersøgelse, at Benyttelsen af forskellige Dødelighedstavler kan findes paakrævet. Erfaringer andetsteds fra og navnlig de i Sverige foretagne indgaaende Undersøgelser har ikke vist nogen afgørende Forskel i Dødeligheden, og de svenske Selskaber har derfor ogsaa indført samme Tarif for begge Forsikringsarter. Den for Statsanstalten nu foreslaaede Tavle, Overlevelsarentetavlen 1910, Mænd, har i alt Fald en Dødelighed saa meget større end den, Statsanstaltens Erfaringer for Forsikringer med Lægeundersøgelse udviser, at det maa anses for forsvarligt at anvende den ogsaa for Karensforsikringer, saa meget mere som disse Forsikringer kun tegnes til et Maksimumsbeløb af 10 000 Kr. Tegningen af Karensforsikringer til samme Præmie som Forsikringer med Lægeundersøgelse vil formentlig faa særlig Betydning for Statsanstaltens Arbejde paa Landet, hvor For-

sikringstegningen hidtil har været noget vanskeliggjort, fordi de Forsikringssøgende ikke havde samme lette Adgang til Lægeundersøgelse som i Byerne.

Karensforsikringer, der tegnes mod Ugepræmie, har derimod efter foreliggende Undersøgelser saavel herhjemme som i Udlandet vist en saadan Dødelighed, at man maa finde det betænkeligt at anvende Overlevelsarentetavlen 1910, Mænd, for disse Forsikringer, der derfor fremtidig som hidtil vil blive beregnede paa det i Loven af 30. Marts 1906 §§ 5 og 6 fastsatte Grundlag.

Man har hidtil tegnet Karensforsikringer for Mænd og Kvinder efter samme Tarif og med samme Bonus, medens Livsforsikringer med Lægeundersøgelse for Kvinder har været tegnet efter en særlig Tarif med lavere Præmier end de tilsvarende for Mænd og i Almindelighed med lavere Bonus. Man foreslaar nu, at saavel Karensforsikringer som Forsikringer med Lægeundersøgelse fremtidig skal tegnes efter samme Tarif for Kvinder som for Mænd og med samme Bonus, og er herved i Overensstemmelse med, hvad der efterhaanden er bleven almindelig Praksis. I Anstaltens Erfaringer er der heller ikke noget, der tyder paa en saa afgørende Forskel mellem Mændenes og Kvindernes Dødelighed i de Aldersklasser, der særligt omfattes af Livsforsikringer, at det af den Grund er paakrævet at have særskilte Tariffer for Kvinder.

De nye Tarifpræmier foreslaas beregnet saaledes, at 3 pCt. deraf skal være et Sikkerhedstillæg, paa hvilket der kan lægges Beslag, hvis Dødeligheden, Rentefoden eller Driftsudgifterne fremtidig skulde vise sig ugunstigere for Statsanstalten end forventet. Saa længe der ikke er lagt Beslag paa Sikkerhedstillæget, vil de efterhaanden indkommende Beløb indgaa i Statsanstaltens femaarige Overskud. Af Tillægene paa de nugældende Præmier var oprindelig 5 pCt. Sikkerhedstillæg, men ved Lov af 12. September 1919 § 427 blev disse 5 pCt. overført til Driftstillægene, saaledes at disse nu udgør 10, 13 eller 16 pCt. af Netto-præmien, eftersom Betalingen sker enten ved Indskud een Gang for alle, eller Præmiebetalingen er hel-, halv- eller kvartaarlig, eller Præmiebetalingen er maanedlig. I Modsætning hertil har man nu for Livsforsikringer og Kapitalforsikringer foreslaaet, at Driftstillæget foruden en noget lavere fast Procent af Præmien tillige skal indeholde et Tillæg svarende til $1\frac{1}{2}$ pro mille af Forsikringssummen aarlig i hele